

The Eternal Showdown: Team Yosef vs. Team Eisav

Rabbi Sammy Bergman- rabbibergman@shomayim.org

1. Parallels Between Yosef and Mordechai/Esther

The Story of Yosef	The Story of Esther and Mordechai
<p>Bereishit Chapter 39</p> <p>וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶת־ בֵּית הַמִּצְרָיִם בְּגִלְלַי יוֹסֵף וַיְהִי בִרְפַת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשָׂדֵהוּ: וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אֹתוֹ מֵאֹמֶה כִּי אִם־הִלָּחֵם אֲשֶׁר־הָיָא אוֹכַל וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה־תָאֵר וַיְפַה מְרָאֶה: וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עַיְנֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכָבָה עִמִּי: חַוִּימָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנָי לֹא־יָדַע אֹתִי מִה־בְּבֵית וְכָל־אֲשֶׁר־יִשְׁלֹו נָתַן בְּיָדִי: טֹאֲיִנְנו גְּדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמְּנֵי וְלֹא־חָשַׁף מִמְּנֵי מֵאֹמֶה כִּי אִם־אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחִטָּאתִי לְאֱלֹהִים: וַיְהִי כַּדְבָרָה אֶל־יוֹסֵף יוֹם וַיּוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לְהַיּוֹת עִמָּה: יֹאנְיָהּ כִּהְיוּם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבְּנִיָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבְּנֵית שָׁם בְּבֵית: יְבוֹתַתְּפִשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֹאמַר שְׂכָבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּגָּס וַיֵּצֵא הַקּוֹצָה: He left all that he had in Joseph’s hands and, with him there, he paid attention to nothing save the food that he ate. Now Joseph was well built and handsome. 7After a time, his master’s wife cast her eyes upon Joseph and said, “Lie with me.”</p>	<p>Esther Chapter 2</p> <p>אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מֶרְדֵּכָי בֶּן יָאִיר בֶּן־ שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: וְאֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: זוּיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדְּבָרָה הַזֹּאת אֲסַמְרֵל בַּת־דָּלוּ כִּי אִין לָהּ אָב וְאָם וְהַנְּעָרָה יָפֵת־תָּאֵר וְטוֹבַת מְרָאֶה וּבְמֹות אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מֶרְדֵּכָי לוֹ לְבַת: In the fortress Shushan lived a Jew by the name of Mordecai, son of Jair son of Shimei son of Kish, a Benjaminite. 6[Kish] had been exiled from Jerusalem in the group that was carried into exile along with King Jeconiah of Judah, which had been driven into exile by King Nebuchadnezzar of Babylon. 7He was foster father to Hadassah—that is, Esther—his uncle’s daughter, for she had neither father nor mother. The maiden was shapely and beautiful; and when her father and mother died, Mordecai adopted her as his own daughter. Esther Chapter 4 אַחַר וַיְהִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אֶת־שׁוּרׁוֹשׁ אֶת־הַמֶּן בֶּן־ הַמְּדַתָּה הָאֲגָנִי וַיִּנְשָׂאָהּ וַיִּשָּׂם אֶת־כֶּסֶּאָו מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ:</p>

8But he refused. He said to his master's wife, "Look, with me here, my master gives no thought to anything in this house, and all that he owns he has placed in my hands.

9He wields no more authority in this house than I, and he has withheld nothing from me except yourself, since you are his wife. How then could I do this most wicked thing, and sin before God?"

10And much as she coaxed Joseph day after day, he did not yield to her request to lie beside her, to be with her.

11One such day, he came into the house to do his work. None of the household being there inside,

12she caught hold of him by his garment and said, "Lie with me!" But he left his garment in her hand and got away and fled outside.

13When she saw that he had left it in her hand and had fled outside,

14she called out to her servants and said to them, "Look, he had to bring us a Hebrew to dally with us! This one came to lie with me; but I screamed loud.

15And when he heard me screaming at the top of my voice, he left his garment with me and got away and fled outside."

Bereishit 41

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:

Pharaoh further said to Joseph, "See, I put you in charge of all the land of Egypt."

וַיִּסֶר פַּרְעֹה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתָּהּ עַל-יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צַוְנָאָרוֹ:

And removing his signet ring from his hand, Pharaoh put it on Joseph's hand; and he had him dressed in

בֹּכֵל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בָּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ פְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
לְהֵמָּן כִּי-כֹן צִוְּהוּ-לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרַבְּכֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה:
גַּיְיָאִמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בָּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמְרַבְּכֵי מִדֹּעַ אֶתָּה
עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:

דְּוִיָּהּ (בִּאמְרָם) [כְּאִמְרָם] אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵיהֶם וַיִּגְיָדוּ לְהֵמָּן לְרֹאוֹת הַנִּעְמָדוֹ דְּבַרֵי מְרַבְּכֵי כִּי-הִגִּיד
לָהֶם אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי:

Some time afterward, King Ahasuerus promoted Haman son of Hammedatha the Agagite; he advanced him and seated him higher than any of his fellow officials.

2All the king's courtiers in the palace gate knelt and bowed low to Haman, for such was the king's order concerning him; but Mordecai would not kneel or bow low.

3Then the king's courtiers who were in the palace gate said to Mordecai, "Why do you disobey the king's order?"

4When they spoke to him day after day and he would not listen to them, they told Haman, in order to see whether Mordecai's resolve would prevail; for he had explained to them that he was a Jew.

Esther 6

וַיִּקַּח הַמֶּן אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת-מְרַדְכַּי
וַיַּרְפִּיבֵהוּ בְּרִתְרוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו פָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפְּזָן בִּיקְרוֹ:

So Haman took the garb and the horse and arrayed Mordecai and paraded him through the city square; and he proclaimed before him: This

<p>robes of fine linen, and put a gold chain about his neck.</p> <p>וַיַּרְכַּב אֹתוֹ בְּמֵרְכָבֶת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרָדָּ וַנִּתְּנוּ אֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:</p> <p>He had him ride in the chariot of his second-in-command, and they cried before him, “Abrek!”* Thus he placed him over all the land of Egypt.</p>	<p>is what is done for the man whom the king desires to honor!</p> <p>Esther Chapter 8</p> <p>וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מִהֶמָּן וַיִּתְּנָהּ לְמֹרְדֵכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-מֹרְדֵכָי עַל-בֵּית הָמָן: {ס}</p> <p>The king slipped off his ring, which he had taken back from Haman, and gave it to Mordecai; and Esther put Mordecai in charge of Haman’s property.</p>
---	---

2. Esther Rabbah Chapter 7 (Sefaria Edition)

וַיְהִי כְּאֲמַרְם אֵלָיו יוֹם נְיוֹם (אסתר ג, ד), רבי יוחנן בשם רבי בנימין בר רבי לוי, בְּנִיחָה שֶׁל רַחֵל גָּסוֹן שָׁנָה וַיִּגְדַּלְתָּן שָׁנָה. גָּסוֹן שָׁנָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית לט, י): וַיְהִי כַדְבָרָה אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם, וְכֵן כְּתִיב: וַיְהִי כְּאֲמַרְם אֵלָיו יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם, וְלִהְיוֹן כְּתִיב (בראשית לט, י): וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם לְשֹׁכֵב אֲצִלָּהּ. וַיִּגְדַּלְתָּן שָׁנָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית מא, מב): וַיִּסֶר פְּרָעוֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבָּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ, וְכֵן כְּתִיב: וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מִהֶמָּן וַיִּתְּנָהּ לְמֹרְדֵכָי. לִהְיוֹן כְּתִיב (בראשית מא, מב): וַיַּרְכַּב אֹתוֹ בְּמֵרְכָבֶת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרָדָּ, וְכֵן כְּתִיב: וַנִּתְּנוּ הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ.

“When they [the king’s servants] spoke to him [Mordekhai] daily and he did not heed them, they told Haman, to see whether Mordekhai’s words would prevail; for he had told to them that he was a Jew” (Esther 3:4).

“When they spoke to him daily” – Rabbi Yoḥanan said in the name of Rabbi Binyamin bar Rabbi Levi: The children of Rachel, their miracles are equal and their ascent to greatness is equal. Their miracles are equal; that is what is written: “It was when she spoke to Joseph day after day” (Genesis 39:10). Here it is written: “When they spoke to him daily and he did not heed them,” and there it is written: “And he did not heed her to lie with her, to be with her” (Genesis 39:10). And their ascent to greatness is equal; that is what is written: “Pharaoh removed his ring from his hand and he gave it to Joseph, and he garbed him in garments of linen” (Genesis 41:42). Here it is written: “The king removed the ring that he had taken from Haman, and he gave it to Mordekhai” (Esther 8:2). There it is written: “He had him ride in his second chariot, and they cried before him: ‘Avrekh’”³ (Genesis 41:43); here, it is written: “And let the garments and the horse be placed...and they will proclaim before him: So shall be done to the man whose honoring the king desires” (Esther 6:9).

3. Maharal in Or Chadash Chapter 3

לכך אמר כי אצל יוסף כתיב (בראשית לט, י) "ויהי כדברה אל יוסף יום יום*", ופירוש "ניסן" היינו שהיו מנוסים בזה בנסיון, שהיתה כל יום ויום מדברת אליו, והיתה רוצה לפתות אותו, והיה מנוסה בזה. וכן אצל מרדכי כתיב "ויהי באמרם אליו יום יום", היה מנוסה גם כן בזה. ולפיכך גם כן גדולתן שוה כאשר היו שוים בצדקתם, שהיו מנוסים ועומדים ולא סרו מן השם יתברך, כך גדולתן שנתן להם השם יתברך היו שוים בו, וגדולתן שהיו קרובים אל המלכות, ולפיכך נתן המלך טבעתו* על ידם. וזה היה להם מפני שהם קרובים אל המלך מלכי מלכים, ולא סרו מאתו, לכך היה המלך, הוא השם יתברך, קרוב להם. ומפני זה זכו שהמלך נתן טבעתו על ידם, הוא מלך בשר ודם למטה, וזה מורה כי המלך בשר ודם קרוב להם. ואלו שני דברים, דהיינו ניסן וגדולתו, שייכים זה לזה; כי ניסן שהם דביקים בו יתברך, ואינם סרים מאתו, וגדולתן מה שהשם יתברך אתם בכל דבר. וכמו שהם עם השם יתברך, כך השם יתברך אתם.

4. Talmud, Bava Batra 123a-b (William Davidson Edition)

בְּעֵא מִיָּנִיָּה רַבִּי חֵלְבּוֹ מְרַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי פְתִיב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רַחֵל אֶת יוֹסֵף וְגוֹ' מֵאֵי שְׁנָא כִּי אֶתְּלִיד יוֹסֵף אָמַר לִיה רַחֵל יַעֲקֹב אָבִינוּ שְׂאִין זָרְעוֹ שֶׁל עֶשָׂו נִמְסָר אֶלָּא בְּיַד זָרְעוֹ שֶׁל יוֹסֵף שְׁנַאָמַר וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֶשָׂו לְקֶשׁ וְגוֹ'

§ Rabbi Helbo asked Rabbi Shmuel bar Nahmani: It is written: “And it came to pass, when Rachel gave birth to Joseph, that Jacob said to Laban: Send me away, that I may go to my own place, and to my country” (Genesis 30:25). What was different when Joseph was born, that Jacob decided only then to return home? Rabbi Shmuel bar Nahmani said to him: Jacob our patriarch saw prophetically that the descendants of Esau will be delivered only to the hand of the descendants of Joseph, as it is stated: “And the house of Jacob shall be a fire, and the house of Joseph a flame, and the house of Esau for straw, and they shall kindle in them, and devour them” (Obadiah 1:18). Jacob had left Eretz Yisrael to escape Esau, but he now felt confident that he could return without endangering his family.

5. Esther Rabbah 7:10

וַיִּבְזֶה בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמֶרְדֵּכַי לְבַדּוֹ (אסתר ג, ו), בְּזוּי בֶן בְּזוּי, לְהֵלֵן פְּתִיב (בראשית כה, לד): וַיִּבְזֶה עֶשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה, וְכֵאן פְּתִיב: וַיִּבְזֶה בְּעֵינָיו.

“It was contemptible in his eyes to lay hands on Mordechai alone, for they had told him of Mordechai’s people; Haman sought to destroy all the Jews that were in the whole kingdom of Ahashverosh, the people of Mordechai” (Esther 3:6).

“It was contemptible [vayyivez] in his eyes to lay hands on Mordechai alone” – contemptible one son of contemptible one. It is written there: “Esau showed contempt [vayyivez] to the birthright” (Genesis 25:34), and here it is written: “It was contemptible in his eyes.”

6. Bereishit Chapter 25

וַיַּעַלֵּב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָנִים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ וַיִּכֹּז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה: {פ}

Jacob then gave Esau bread and lentil stew; he ate and drank, and he rose and went away. Thus did Esau spurn the birthright.